

Ewangelizacja i sztuka jako żywa pedagogika
ako żywa pedagogika
ewangelizacji i sztuki
wzajemnie dla pedagogiki pastoralnej

Resume

Value as the foundation of culture. This is important to clarify that the world of values is the world of values, in a global culture, as opposed to the objective world and other values like good, justice. This idea is the essence of the text. Thus, the contemporary pastoral pedagogy is in a dialogue with the world of values in its relation to the Gospel.

Kluczowe słowa: ewangelizacja, kultura, pedagogika pastoralna.

W ludzkiej działalności istnieją dwa światy: świat kultury i świat wartości. Pierwszym światem kultury nazywamy świat wartości, które są wyrazem natury ludzkiej i istoty człowieka. W tym świecie człowiek jest człowiekiem, a nie przedmiotem. W drugim świecie wartości jest człowiekiem, który jest człowiekiem, a nie przedmiotem. W tym świecie człowiek jest człowiekiem, a nie przedmiotem. W tym świecie człowiek jest człowiekiem, a nie przedmiotem.

W powstaniu polskiej sztuki „kultura” często jest kojarzona z artystycznym formantem sztuki, jej wyrazem. Za wyraz sztuki uważa się kolor, kształt, kształt, kształt, kształt. W tym świecie człowiek jest człowiekiem, a nie przedmiotem. W tym świecie człowiek jest człowiekiem, a nie przedmiotem.

Maurz, P.:
Ewangelizacja i sztuka jako żywa pedagogika

go człowieka, odkupił On również ludzką kulturę, będącą podstawowym wyrazem człowieka jako jednostki, jako wspólnoty, jako ludu, jako narodu. Wszystkie ludzkie wartości są odkupione i zbawione przez Chrystusa, który daje nowy wymiar całej rzeczywistości człowieka. Łaska zbawienia, która uzdrowia, doskonali, scala i wynosi naturę człowieka, w analogiczny sposób uzdrowia, doskonali, scala i wynosi kulturę¹⁷.

Kultura europejska przeniknięta poczuciem transcendencji osoby ludzkiej, przez wieki tworzyła właściwy klimat do rozwoju człowieka. Stąd też jedyną drogą, dzięki której ludzkość może odzyskać utraconą równowagę duchową jest powrót do chrześcijańskich korzeni Europy. Zadaniem współczesnej pedagogiki pastoralnej jest zatem ewangelizacja kultury, przywracająca *sacrum* ludzkiemu życiu, zakorzeniająca sposób myślenia i normy działania w wartościach Ewangelii.

Bibliografia

1. Chałas K., *W stronę kultury dawania*, Kielce 2001.
2. Chałas K., *Wychowanie ku wartościom. Elementy teorii i praktyki*, t. 1, Lublin-Kielce 2003.
3. Filipiak M., *Sociologia kultury. Zarys zagadnień*, Lublin 1996.
4. Jan Paweł II, *Misja ewangelizacji kultur. Przemówienie do Papieskiej Rady do Spraw Kultury*, Rzym 16.01.1985.
5. Jan Paweł II, *Przemówienie pożegnalne na lotnisku w Balicach*, Kraków 16.08.1991 r., w: *Jan Paweł II. Pielgrzymki do Ojczyzny. Przemówienia homilie*, Kraków 2005.
6. Jan Paweł II, *Przemówienie. Formowanie sumień zezwaniem przedstawicieli świata kultury*, Rzym 15.12.1983.
7. Jan Paweł II, *Wiera i kultura – dokumenty, przemówienia, homilie*, Rzym-Lublin 1988.
8. Kowalczyk S., *Filozofia kultury. Próba personalistycznego ujęcia problematyki*, Lublin 2005.
9. Kowalski J., *Kultura w integralnym rozwoju człowieka w świetle nauczania Jana Pawła II, w: Człowiek drogą Kościoła. Moralne aspekty nauczania Jana Pawła II*, red. K. Gryz, Kraków 2004.
10. Krapiec M., *Człowiek w kulturze*, Warszawa 1996.
11. Kuligowski R., *Humanizm w myśli Jana Pawła II. Studium teologiczno-moralne*, Kielce 2004.
12. Nowak A. J., *Nowy Człowiek*, Rybnik 2002.
13. Nowak M., *Podstawy pedagogiki otwartej*, Lublin 2000.
14. Pawlina K., *Nowa ewangelizacja i jej realizacja w Polsce po 1989 roku*, Warszawa 1995.
15. *Pedagogika. Leksykon PWN*, red. B. Milerski, B. Śliwerski, Warszawa 2000.
16. Wojtyła K., *Chrześcijanin a kultura, „Znak” 16 (1964) nr 10.*

¹⁷ Jan Paweł II, *Przemówienie. Formowanie sumień zezwaniem przedstawicieli świata kultury*, Rzym 15.12.1983.

W kulturze, w której nie ma miejsca dla Boga, podważa się nie tylko wiary, ale i wartości. W kulturze, w której nie ma miejsca dla Boga, podważa się nie tylko wiary, ale i wartości. W kulturze, w której nie ma miejsca dla Boga, podważa się nie tylko wiary, ale i wartości.

¹⁷ P. Chałas, *W stronę kultury dawania*, Kielce 2001, s. 18.

¹⁸ P. Chałas, *W stronę kultury dawania*, Kielce 2001, s. 18.

¹⁹ P. Chałas, *W stronę kultury dawania*, Kielce 2001, s. 18.

Ewangelizacja i sztuka jako żywa pedagogika
ako żywa pedagogika
ewangelizacji i sztuki
wzajemnie dla pedagogiki pastoralnej

Resume

Value as the foundation of culture. This is important to clarify that the world of values is the world of values, in a global culture, as opposed to the objective world and other values like good, justice. This idea is the essence of the text. Thus, the contemporary pastoral pedagogy is in a dialogue with the world of values in its relation to the Gospel.

Kluczowe słowa: ewangelizacja, kultura, pedagogika pastoralna.

W ludzkiej działalności istnieją dwa światy: świat kultury i świat wartości. Pierwszym światem kultury nazywamy świat wartości, które są wyrazem natury ludzkiej i istoty człowieka. W tym świecie człowiek jest człowiekiem, a nie przedmiotem. W drugim świecie wartości jest człowiekiem, który jest człowiekiem, a nie przedmiotem. W tym świecie człowiek jest człowiekiem, a nie przedmiotem.

W powstaniu polskiej sztuki „kultura” często jest kojarzona z artystycznym formantem sztuki, jej wyrazem. Za wyraz sztuki uważa się kolor, kształt, kształt, kształt. W tym świecie człowiek jest człowiekiem, a nie przedmiotem. W tym świecie człowiek jest człowiekiem, a nie przedmiotem.

Ewangelizacja i sztuka jako żywa pedagogika
ako żywa pedagogika
ewangelizacji i sztuki
wzajemnie dla pedagogiki pastoralnej

Resume

Value as the foundation of culture. This is important to clarify that the world of values is the world of values, in a global culture, as opposed to the objective world and other values like good, justice. This idea is the essence of the text. Thus, the contemporary pastoral pedagogy is in a dialogue with the world of values in its relation to the Gospel.

Kluczowe słowa: ewangelizacja, kultura, pedagogika pastoralna.

W ludzkiej działalności istnieją dwa światy: świat kultury i świat wartości. Pierwszym światem kultury nazywamy świat wartości, które są wyrazem natury ludzkiej i istoty człowieka. W tym świecie człowiek jest człowiekiem, a nie przedmiotem. W drugim świecie wartości jest człowiekiem, który jest człowiekiem, a nie przedmiotem. W tym świecie człowiek jest człowiekiem, a nie przedmiotem.

W powstaniu polskiej sztuki „kultura” często jest kojarzona z artystycznym formantem sztuki, jej wyrazem. Za wyraz sztuki uważa się kolor, kształt, kształt, kształt. W tym świecie człowiek jest człowiekiem, a nie przedmiotem. W tym świecie człowiek jest człowiekiem, a nie przedmiotem.

¹⁷ P. Chałas, *W stronę kultury dawania*, Kielce 2001, s. 18.

¹⁸ P. Chałas, *W stronę kultury dawania*, Kielce 2001, s. 18.

¹⁹ P. Chałas, *W stronę kultury dawania*, Kielce 2001, s. 18.